

Impulsivity Prediction Model: The Role of Perfectionism Dimensions and Coping Strategies

Mojtaba Zohrabi *

PhD Student in Clinical Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran.

Mehdi Reza Sarafraz

Assistant Professor of Clinical Psychology, Department of Clinical Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran.

Abstract

Impulsivity is considered as a related component of risk factor in military and has particular importance, so risks such as suicide, addiction, substance abuse, and aggression can be prevented by predicting its dimensions. The aim of this study is to predict the impulsivity of the army by using the dimensions of perfectionism and their coping strategy. This research was conducted using descriptive, correlation, and survey methods. The statistical population included all military personnel in three barracks in Shiraz. 145 people were selected as the sample size by cluster and random samplings. The research instruments included Bart's Impulsivity Scale (1997), Hill Perfectionism (2004) and Lazarus and Welkman Coping Strategies (1984) and the data were analyzed using Pearson correlation coefficient and stepwise regression. The components of organization and scape or avoidance the effective variables in impulsivity were predictive. Based on the findings of this study, the mean level of attention impulsivity variance of military by organizational variables, focus on mistakes, escape and avoidance, troubleshooting and also 34% of the common variance of motor impulsivity by the variables such as problem solving, escape and avoidance, Perception of pressure, order and organization and finally 49% of the common variance of impulsivity were explained by the variables of organization, perception of pressure, purposefulness, confrontation, scape and avoidance, and acceptance of responsibility. The results showed that some dimensions of perfectionism and coping strategies can be effective in pretending to be impulsive.

Keywords: Impulsivity, Dimensions of Perfectionism, Coping Strategies, Military Forces.

* Corresponding Author: Mojtaba.zohrabi62@yahoo.com

مجتبی ظهرابی*

دانشجوی دکتری رشته روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

مهندی رضا سرافراز

استادیار روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی بالینی، دانشکده علوم

تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

الگوی پیش‌بینی تکانشگری: نقش ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای

چکیده

تکانشگری به عنوان سازه‌ای مرتبط با عوامل خطر در نظامیان دارای اهمیت ویژه‌ای است تا با پیش‌بینی ابعاد آن بتوان از خطراتی نظری خود کشی، اعتیاد، بدرفتاری‌ها و پرخاشگری جلوگیری کرد. پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی الگوی تکانشگری نظامیان با استفاده از ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای آن‌ها صورت می‌گیرد. این پژوهش به روش توصیفی، از نوع همبستگی و به صورت پیمایشی انجام گرفت. جامعه آماری شامل کلیه نظامیان مشغول به خدمت در سه پادگان مستقر در شیراز و حجم نمونه ۱۴۵ نفر بودند که به صورت خوشه‌ای و تصادفی انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه‌های تکانشگری بارات (۱۹۹۷)، کمال‌گرایی هیل (۲۰۰۴) و راهبردهای مقابله‌ای لازاروس و فولکمن (۱۹۸۴) بود و داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام تحلیل شدند. مؤلفه‌های نظام و سازماندهی و فرار و اجتناب از متغیرهای تأثیرگذار در پیش‌بینی تکانشگری بودند بر اساس یافته‌های این مطالعه سطح متوسطی از واریانس تکانشگری توجهی نظامیان توسط متغیرهای نظام و سازماندهی، تمرکز بر اشتباہات، فرار و اجتناب، مشکل‌گشایی و همچنین ۳۴ درصد از واریانس مشترک تکانشگری حرکتی نیز توسط متغیرهای مشکل‌گشایی، فرار و اجتناب، ادراک فشار، ادراک فشار، هدفمندی، رویارویی، فرار و اجتناب و مشترک تکانشگری بی‌ برنامگی توسط متغیرهای نظام و سازماندهی، ادراک فشار، هدفمندی، رویارویی، فرار و اجتناب و مسئولیت‌پذیری تبیین می‌شود. نتایج پژوهش حاضر، ضرورت بازنگاری نظامیان مورد تأکید قرار می‌دهد. کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای را در پیش‌بینی تکانشگری نظامیان مورد تأکید قرار می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: تکانشگری، ابعاد کمال‌گرایی، راهبردهای مقابله‌ای، نظامیان.

مقدمه

شناسایی ویژگی‌ها و خصوصیات شخصیتی در جهت پیش‌بینی عوامل خطر و موفقیت در نیروهای نظامی از اهمیت بالایی برخوردار است تا سازمان‌های نظامی هر کشور بتوانند عملکرد مناسبی را هم از لحاظ استخدام و هم از نظر به کارگیری این نیروها در شغل‌ها و رسته‌های مورد داشته باشند. (مایرزس و همکاران^۱، ۲۰۱۸). یکی از کلیدی‌ترین صفات و ویژگی‌های شخصیتی برای شروع رفتارهای اجباری افراد، تکانشگری است. (سرانوفناندز و همکاران^۲، ۲۰۱۹). به طور کلی، تکانشگری عبارت‌اند از پاسخ‌های سریع و برنامه‌ریزی نشده به محرك‌های درونی و بیرونی، بدون در نظر گرفتن پیامدهای منفی این واکنش‌ها برای خود یا دیگران. (کتابچی و همکاران^۳، ۲۰۱۷). در این باره، تکانشگری بارات بر پایه سه مقوله تبیین شده است: تکانشگری توجهی که از تصمیمات سریع؛ تکانشگری حرکتی که از عمل کردن بدون تصمیم پیشین و تکانشگری بی‌برنامگی که از توجه و تمرکز به زمان حال و عدم آینده‌نگری ناشی می‌شود (اختیاری و همکاران، ۱۳۸۷).

ویژگی‌های عمده‌تاً مخرب تکانشگری موجب گردید که در طول سالیان گذشته، پژوهشگران این حوزه برسازه‌های روانی متعددی دست نهند تا به عوامل اثرگذار آن پی برده و از سیر ایجاد تشدید آن بکاهند. در این زمینه، یکی از برجسته‌ترین سازه‌ها، کمال‌گرایی بوده که آن را تلاش برای بی‌عیب و نقص بودن تعریف می‌نمایند (مایرزس و همکاران، ۲۰۱۸). کمال‌گرایی در قالب گرایش افراطی فرد در توجه به شکست‌ها و خود انتقادگری بیش از حد و درنتیجه انتظارات غیرمعقول و توجه ناکارآمد نسبت به عملکرد مشخص می‌شود (گلستانی و همکاران، ۱۳۹۷). محققان بر این باورند که کمال‌گرایی دارای ساختار چندبعدی با الگوهای پیش‌بینی متفاوتی است که می‌توان به جنبه‌های مثبت (کمال‌گرایی سازگار) و منفی (کمال‌گرایی ناسازگار) آن نگاه متفاوتی داشت. معیارهای کمال‌گرایی سازگار در بعد فردی شامل انجام کارها و تکالیف به موقع، دقت برای موفقیت، بی‌نقص بودن در موقعیت و محدودیت‌ها، احساس خود ارزشمندی مستقل از عملکرد و داشتن افکار متعادل که در نیروهای نظامی مهم تلقی می‌شود و کمال‌گرایی ناسازگار را با معیارهای عالی از انعطاف ناپذیری مرتبط می‌دانند که اغلب فراتر از انتظار بوده و به عنوان خصوصیاتی همچون ترس از شکست، تمرکز بر روی اشتباهات، نوعی احساس خود ارزشمندی وابسته به عملکرد و یک الگوی تفکر سیاه یا سفید شناخته می‌شود که این خصوصیات، ناسازگار

1. Myrseth et al
2. Serrano-Fernández et al
3. Kotbagi et al

با جنبه‌های نظامی تلقی می‌گردد (مایرزس و همکاران، ۲۰۱۸). به طور کلی، کمال‌گرایی (عمدتاً ناسازگار) را به عنوان نوعی عامل خطر در خودکشی و افکار خودکشی گرایانه می‌پنداشند (اسمیت و همکاران^۱، ۲۰۱۸) که از طریق ترس از تحقیرشدن ناشی از شکست با رفتارهای تکانشگری (نظیر خودکشی) در ارتباط هست (پیا و همکاران^۲، ۲۰۲۰).

در سوی دیگر، رفتارهای تکانشی را می‌توان در قالب مجموعه‌ای از رفتارهای مخاطره آمیز مشاهده نمود که در بر گیرنده طف گسترده‌ای از رفتارهای رشدنیافته و لذت‌جویان و راهبردهای مقابله‌ای بیمار گون بوده که هسته اصلی بسیاری از آسیب‌های روانی و اجتماعی را تشکیل می‌دهد و بر همین اساس، بسیاری بر این باورند که راهبرد مقابله‌ای مؤثر و واقع‌بینانه می‌تواند منجر به کنترل تکانشگری و اداره مؤثر شرایط شود (اووه و همکاران^۳، ۲۰۱۹). در حقیقت، راهبردهای مقابله‌ای سازگار می‌تواند به فرد در هنگام مواجهه با مشکلات کمک کند تا دریافت روش‌های مقابله با استرس و تنفس‌ها موفق‌تر عمل کند (mantzios^۴، ۲۰۱۴). در یک چشم‌انداز کلی، راهبردهای مقابله‌ای را می‌توان به عنوان «تلاش‌های شناختی و رفتاری برای تسلط، تحمل یا کاهش خواسته‌ها و درگیری‌های بیرونی و درونی ایجادشده در اثر شرایط استرس‌زا» تعریف نمود (کاریچ و همکاران^۵، ۲۰۲۰). این راهبردها را عمدتاً به دو دسته سبک مقابله‌ای مسئله‌مدار و سبک مقابله‌ای هیجان‌مدار تقسیم می‌کنند. در سبک مقابله مسئله‌مدار شخص به طور مستقیم بر روی موقعیت‌های استرس آور کار می‌کند و از این طریق اثرات رنج آور ناشی از موقعیت را بر روی خود کاهش می‌دهد. دست کاری موقعیت مشکل‌ساز، شناسایی راه‌هایی برای حل مسئله و جستجوی حمایت اجتماعی نمونه‌هایی از اقدامات در سبک مقابله مسئله‌مدار است (مارتی^۶، ۲۰۱۰). راهبردهای مقابله‌ای هیجان‌مدار که بر اساس آن، فرد بر خود متمرکر شده و تمام تلاش او متوجه کاهش احساسات ناخوشایند خویش است. واکنش‌های مقابله‌ای هیجان‌مدار شامل گریه کردن، عصبی و ناراحت شدن، پرداختن به رفتارهای عیب‌جویان، اشتغال ذهنی و خیال‌پردازی است و راهبردهای اجتنابی مستلزم انکار یا کوچک شمردن موقعیت‌های تنفس‌زا است؛ که افراد هشیارانه تفکرات تنفس‌زا را واپس‌رانی کرده و تفکرات دیگری را جایگزین آن می‌کنند (هم^۷، ۲۰۱۳). به طور کلی، محیط‌های نظامی برای افرادی که در آن کار می‌کنند استرس‌زا است. با این حال، اکثریت افراد

-
1. Smith et al
  2. Pia et al
  3. Oh et al
  4. Mantzios,M
  5. Craig et al
  6. Marty et al
  7. HaM,R

نظامی به دلیل رابطه زیردستی و تحت امر بودن، آموزش‌های سخت و طاقت‌فرسای نظامی، فعالیت‌های فیزیکی، دوری از خانه، شرایط نامطمئن و غیرقابل پیش‌بینی استرس زیادی را تحمل می‌کنند (مانتریوس، ۲۰۱۴). از طرفی کمال‌گرایی در نظامیان که اغلب با دقت و حساسیت بالا در کارها، وقت شناسی، نظم و ترتیب و انجام بدون نقص دستورات و تمرینات نظامی همراه است می‌تواند استرس مضاعف‌تری را ایجاد کند که ناتوانی در کنترل این تکانه‌ها منجر به تصمیم‌گیری نادرست و اشتیاه می‌شود و سطح بالاتری از تکانشگری را به وجود می‌آورد و درنهایت ممکن است افراد برای مقابله با استرس‌ها و نگرانی‌ها به رفتارهای پر خطر تکانشی روی آورند.

بنابراین اهمیت تکانشگری و ویژگی‌های آسیب‌رسان آن در طی سالیان اخیر، پژوهشگران این حوزه را بر آن داشته است تا تأثیر سازه‌های مختلف را روی آن سنجیده و عوامل اثرگذار آن را بهتر بشناسند. لذا متعاقب این پژوهش‌ها تحقیق حاضر با فرضیه‌های «۱- ابعاد کمال‌گرایی نظامیان می‌تواند تکانشگری آنان را پیش‌بینی کند. ۲- راهبردهای مقابله‌ای نظامیان می‌تواند تکانشگری آنان را پیش‌بینی کند». بر آن است نتایجی افرون بر یافته‌های پیشین پدید آورد تا میزان و واریانس پیش‌بینی تکانشگری را با استفاده از ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای نشان دهد.

با وجود اینکه پژوهش‌های هدفمند محدودی در زمینه همراهی کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای با تکانشگری در نظامیان صورت گرفته است اما پاره‌ای از پژوهش‌های مرتبط با فرضیه اول این مطالعه نشان داده‌اند که کمال‌گرایی و تکانشگری از ارتباطی قوی و نیرومندی برخوردارند (وینورایت و رومانوویچ^۱، ۲۰۱۶). همچنین در مطالعه دیگری نشان داده شد که سطح بالای کمال‌گرایی ناسازگار با برخی از رفتارهای تکانشگرایانه همچون افکار خودکشی در ارتباط هست (زیفمن و همکاران^۲، ۲۰۲۰). از سویی تحقیقات دیگری همسو با فرضیه دوم این پژوهش نشان می‌دهند که افراد تکانشگر در مقابله با استرس‌های محیطی بیشتر از راهبردهای هیجان مدار استفاده می‌کنند.

آن‌ها به جای رویارویی با مشکلات به تخیل، رفتارهای انحرافی، انکار و سوء‌صرف مواد روی می‌آورند (سلطانی نژاد و همکاران، ۱۳۹۱). علاوه بر این یافته‌های پژوهش‌های پیشین حاکی از آن است که راهبردهای مقابله‌ای مسائله‌دار ارتباط کمتری با رفتارهای تکانشگرایانه (نظیر اقدام به خودکشی) دارند درحالی که افرادی با اقدامات خودکشی گرایانه بیشتر از راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار استفاده می‌کنند (گلستانی، ۲۰۱۸، و کتیمانی و همکاران^۳، ۲۰۱۵). همچنین راهبردهای

1. Wainwright & Romanowich
2. Zeifman et al
3. Kattimani et al

مقابله‌ای که افراد برای کنار آمدن با استرس‌ها بکار می‌برند می‌تواند به عنوان عامل بازدارنده در رفتارهای تکانشی مؤثر باشد (کتیمانی و همکاران، ۲۰۱۵). در کنار این مواضع، محدودیت‌های تأثیرگذاری نیز در این پژوهش‌ها وجود دارد از جمله مطالعه وینورایت با وجود تأکید بر رابطه قوی بین تکانشگری و کمال‌گرایی فقط در دانشجویان، با حجم نمونه کم و به صورت آتلاین انجام گرفت که انگیزه‌های لازم به منظور ادامه روند پژوهش در این متغیرها را فراهم می‌آورد (وینورایت، ۲۰۱۶) یا همچنین در همین راستا به مطالعه زیفمن می‌توان اشاره کرد که علاوه بر حجم کم نمونه، نتایج آن نیز قابل تعییم به جمعیت عمومی نخواهد بود. (زیفمن و همکاران، ۲۰۲۰)؛ که ضرورت پژوهش بیشتر را در خصوص رابطه این متغیرها به وجود می‌آورد. در مجموع تحقیقات ذکر شده ارتباط بین این متغیرها را به صورت جداگانه نشان می‌دهد اما به نظر می‌رسد پژوهش‌های مکلفی پیرامون تلفیقی از ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای در پیش‌بینی تکانشگری نظامیان صورت نگرفته است و از طرفی با توجه به دسترسی آسان افراد نظامی به اسلحه و مهمات جنگی و همچنین تعامل مستقیم با افراد بالادست و تحت امر خود و لزوم به کارگیری تدبیر و منطق عقلانی و هیجانی در تصمیم‌گیری‌های شغلی، پیش‌بینی تکانشگری و خطرات ناشی از آن امری ضروری است تا بدانیم چه اندازه راهبردهای مقابله‌ای و ابعاد کمال‌گرایی نظامیان در پیش‌بینی و کاهش تکانشگری مؤثر است و بهتر بتوانیم در جلوگیری از رفتارهای پرخطری مثل خودکشی، سوءصرف مواد، پرخاشگری و بدرفتاری با زیرستان عمل کنیم. از این‌رو، هدف از پژوهش حاضر پیش‌بینی الگوی تکانشگری نظامیان با استفاده از ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای آن‌ها است.

روش

روش اجرای پژوهش از نوع توصیفی- تحلیلی و به صورت پیمایشی انجام گرفت. جامعه پژوهش شامل کارکنان نظامی در سه پادگان مستقر در شیراز بود. تعداد ۱۸۰ نفر از کارکنان نظامی با توجه به نوع پژوهش بر اساس فرمول $N = 50 + 8m^2$ (تعداد متغیرهای پیش‌بین = m) محاسبه و به صورت خوش‌ای از هر پادگان ۶۰ نفر با توجه به معیارهای ورود و خروج به طور تصادفی انتخاب شدند؛ که از این‌بین ۳۵ پرسشنامه پاسخ داده نشد و ۱۴۵ پرسشنامه دریافت شد. معیارهای ورود افراد شامل مردانی بود که دوره آموزش‌های نظامی افسری یا درجه داری را طی کرده‌اند، باسواند و بدون دریافت مداخلات دارویی و روان‌شناختی و حداقل ۱۸ و حداقل ۵۰

1. Fidell & Tabachnick

سال سن داشتند. معیارهای خروج هم شامل نظامیانی بود که سابقه بستری و بیماری روانی خاص و مصرف مواد مخدر و قرص‌های روان‌گردان داشتند. جمع‌آوری یافته‌ها با کمک ابزار پرسشنامه انجام شد که در اختیار نظامیان قرار گرفت. ویژگی‌های جمعیت‌شناسی شامل سن، وضعیت اسکان، شغل دوم، میزان تحصیلات، وضعیت تأهل، درجه، رسته و سابقه خدمت نظامیان اندازه‌گیری شد. از لحاظ تاریخی بیشتر مطالعات برای تکانشگری، خودآسیب و رفتارهای خودکشی، از مقیاس تکانشگری بارات استفاده کردند (فیسجر و همکاران^۱، ۲۰۱۵ و لینکولن و همکاران^۲، ۲۰۱۱). این پرسشنامه توسط بارات و همکارانش^۳ در سال ۱۹۹۷ ساخته شده است (بارات، ۱۹۹۷). در مطالعه حاضر نیز از این ابزار استفاده شد که شامل ۳۰ سؤال با سه حیطه تکانشگری شناختی (۸ سؤال)، تکانشگری حرکتی (۱۱ سؤال) و تکانشگری بی‌برنامگی (۱۱ سؤال) است و به صورت لیکرت (هر گز، گاهی اوقات، اغلب، تقریباً همیشه) از ۱ تا ۴ نمره‌گذاری شد. پایایی مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۰/۸۳ و برای زیر مقیاس‌های حرکتی، توجهی و بی‌برنامگی به ترتیب: ۰/۷۴، ۰/۷۳ و ۰/۷۳ گزارش شد. در ایران اختیاری و همکاران (۱۳۸۷) ضریب آلفای ۰/۷۸ را برای تکانشگری توجهی، ۰/۶۳ را برای تکانشگری حرکتی و ۰/۴۷ را برای تکانشگری بی‌برنامگی و ۰/۸۳ را برای کل آزمون به دست آوردند (اختیاری و همکاران، ۱۳۸۷)

پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای لازاروس و فولکمن^۴ که در سال ۱۹۸۴ تهیه شده که شامل ۶۶ سؤال در مقیاس ۴ گزینه‌ای اصلاح، بعضی اوقات، معمولاً و زیاد؛ با نمره‌دهی از (۰ تا ۳) است. ۱۶ سؤال انحرافی و ۵ سؤال دو راهبرد مقابله‌ای مسئله‌مدار و هیجان‌مدار را اندازه‌گیری می‌کند. راهبرد مقابله مسئله‌مدار شامل: جستجوی حمایت‌های اجتماعی (۶ سؤال)، مسئولیت‌پذیری (۴ سؤال)، مشکل‌گشایی برنامه‌ریزی شده (۶ سؤال)، ارزیابی مجدد مثبت (۷ سؤال) و راهبرد مقابله هیجان‌نما شامل فرار اجتناب (۱۸ سؤال)، خویشتن داری (۷ سؤال)، رویارویی (۶ سؤال) و دوری گزینی یا فاصله‌گیری (۶ سؤال) است. لازاروس پایایی همسانی درونی ۰/۶۶ تا ۰/۷۹ را برای هر یک از روش‌های مقابله‌ای گزارش کرده است. آلفای کرونباخ برای مقابله متصرکز بر هیجان ۰/۷۲ و برای مقابله متصرکز بر مسئله ۰/۷۹ است (لازاروس و فولکمن، ۱۹۸۴). روایی و پایایی این پرسشنامه در ایران توسط واحدی و همکاران تأیید و ضریب همسانی درونی گویه‌های آن ۰/۸۰ درصد گزارش شده است (اختیاری و همکاران، ۱۳۸۷). روایی این پرسشنامه در نمونه‌های متشکل

1. Fischer et al
2. Lincoln et al
3. Barratt et al
4. Lazarus, R & Folkman, S

از ۷۵۱ زوج میان سال آزمون شد و ضریب آلفای کرونباخ مقابله مستقیم، ۰/۷۰؛ فاصله گرفتن ۰/۶۱؛ پذیرش مسئولیت ۰/۶۶؛ طلب حمایت اجتماعی، ۰/۷۶؛ خودکترلی ۰/۷۱؛ حل مسئله برنامه ریزی شده ۰/۷۶؛ گریز-اجتناب، ۰/۷۲ و ارزیابی مجدد مثبت، ۰/۷۹ گزارش شد (هرمزی و همکاران، ۱۳۹۳).

مقیاس چندبعدی کمال گرایی پرسشنامه‌ای است که در سال ۲۰۰۴ توسط هیل¹ و همکاران ساخته شد و دارای ۵۹ سؤال است که هشت بعد کمال گرایی را می‌سنجد. مقیاس کمال گرایی مثبت و جنبه‌های سازگارانه از ترکیب ۴ بعد نظم و سازماندهی (۸ سؤال)، هدفمندی (۷ سؤال)، تلاش برای عالی بودن (۶ سؤال) و معیارهای فوق برای دیگران (۷ سؤال) کمال گرایی منفی و جنبه‌های ناسازگارانه از ترکیب ۴ بعد نیاز به تأیید (۸ سؤال)، تمرکز بر اشتباها (۸ سؤال)، ادراک فشار از سوی والدین (۸ سؤال) و داشتن فکر نشخوار (۷ سؤال) حاصل می‌شود. روش نمره گذاری از نوع لیکرت بوده و هر گویه بین ۱ تا ۵ ارزیابی می‌شود و به ترتیب کاملاً مخالف (۱)، مخالف، نه مخالف نه موافق، موافق، کاملاً موافق (۵) را شامل می‌شود. نمره کل نیز از جمع ۸ مقیاس حاصل می‌شود. هیل و همکاران ضریب پایابی همسانی درونی و بازآزمایی این مقیاس را بین ۰/۷۱ تا ۰/۹۱ محاسبه کرده‌اند (هیل و همکاران، ۲۰۰۴). در ایران و در مطالعه‌ای ضریب پایابی همسانی درونی آزمون ۰/۹۰ و روایی آن از طریق بررسی ضریب همبستگی با مقیاس سلامت عمومی اندازه گیری شد. بررسی ضریب همبستگی پرسون حاکی از آن بود که از بین ابعاد مختلف کمال گرایی، تنها جنبه منفی کمال گرایی، تمرکز بر اشتباها و نشخوار فکری با نقصان سلامت عمومی همبستگی مثبت معنی داری دارد، مطلوب گزارش شده است (محمدزاده و همکاران، ۱۳۹۵).

در پژوهش حاضر با توجه به فرضیه‌های تحقیق تحلیل‌های آماری لازم انجام شد. برای توصیف داده‌ها، شاخص‌های آمار توصیفی نظری درصد، فراوانی، میانگین و انحراف معیار به کار گرفته شد. برای نمایش اطلاعات و داده‌ها از جداول مختلف استفاده شد. در بخش آمار استابتاطی برای بررسی فرضیه ارتباط سازه تکانشگری با مؤلفه‌های کمال گرایی و راهبردهای مقابله‌ای از تحلیل همبستگی پرسون بهره جستیم.علاوه بر آن، جهت پیش‌بینی متغیرهای ملاک (تکانشگری شناختی، حرکتی و بی‌برنامگی) از روی متغیرهای پیش‌بین (ابعاد هشت گانه کمال گرایی و مؤلفه‌های راهبردهای مقابله‌ای) از روش آماری رگرسیون خطی چندگانه گام به گام استفاده شد. سرانجام از نتایج این تحلیل آماری که شامل ضریب استانداردنشده، خطای استاندارد، ضرایب بتا،

مقادیر تی، سطوح معنی داری، ضریب تعیین، خطای استاندارد برآورد و مقادیر F بود، مدل پیش بینی تکانشگری توجهی، حرکتی و بی برنامگی مبنی بر ابعاد هشت گانه کمال گرایی و مؤلفه های راهبردهای مقابله ای استخراج گردید. تمام تحلیل های صورت گرفته با بهره گیری از نرم افزار اس پی اس اس نسخه ۲۴ انجام شد.

یافته ها

بر اساس نتایج حاصله از بررسی متغیرهای خود گزارشی در ۱۴۵ آزمودنی، میانگین سنی و سال های خدمت نظامیان به ترتیب $36/30 \pm 5/91$ (با دامنه سنی ۲۰ تا ۵۱ سال) و $18/60 \pm 6/37$ (با دامنه سنی ۱ تا ۳۰ سال) بود. وضعیت تأهل شرکت کنندگان در این مطالعه نیز به ترتیب برابر بود با $12/8/3$ (درصد) مجرد و $133/91/7$ (درصد) متأهل که از این میان $5/3/4$ (درصد) نفر زیر دیپلم، $51/35/2$ (درصد) نفر دیپلم، $26/17/9$ (درصد) نفر کاردانی، $57/39/3$ (درصد) نفر کارشناسی و $6/14/5$ (درصد) نفر نیز کارشناسی ارشد و بالاتر بوده اند. $38/26/2$ (درصد) مورد از نظامیان از شغل دوم برخوردار بوده و $10/6/1$ ($73/1$ درصد) نفر نیز حائز این شرایط بوده اند که در بین آن ها $63/43/4$ (درصد) نظامی از مسکن اجاره ای و $82/56/6$ (درصد) نظامی هم از مسکن غیراجاره ای استفاده می کردند. سرانجام، $47/32/4$ (درصد) و $98/67/6$ (درصد) از آزمودنی ها را به ترتیب افسران و درجه داران تشکیل می دانند که $79/54/5$ (درصد) مورد در رسته رزمی و $45/5$ (درصد) نیز در رسته غیر رزمی قرار می گرفتند. در ادامه، جدول ۱ پایابی متغیرهای تحقیق را براساس آلفای کرونباخ و جدول ۲ نشانگر میانگین، انحراف استاندارد و ماتریس ضرایب همبستگی پرسون متغیرهای پژوهش است.

جدول ۱. پایابی متغیرهای تحقیق (آلفای کرونباخ) ($n=145$)

متغیرها	آلفای کرونباخ
تکانشگری	$0/824$
کمال گرایی	$0/922$
راهبردهای مقابله ای	$0/930$

جدول ۲. میانگین، انحراف استاندارد و ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش در نظامیان ($n=145$)

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	ضرایب همبستگی
۱. توجهی	$1/43^{**}$	$0/57^{**}$	$1/16/50 \pm 3/89$

متغیرها	M±SD	توجهی	حرکتی	بی برنامگی	
۲. حرکتی	۲۱/۲۲±۴/۹۹	۰/۵۷**	۱	۰/۴۵**	
۳. بی برنامگی	۲۳/۹۵±۵/۱۶	۰/۴۳**	۰/۴۵**	۱	-۰/۴۵**
۴. نظم و سازماندهی	۳۲/۷۶±۵/۱۲	-۰/۴۵**	-۰/۳۴**	-۰/۵۱**	-۰/۴۸**
۵. هدفمندی	۲۸/۵۱±۴/۲۵	-۰/۲۷**	-۰/۲۸**	-۰/۴۸**	-۰/۴۸**
۶. عالی بودن	۲۵/۵۱±۳/۷۵	-۰/۳۹**	-۰/۲۴**	-۰/۴۵**	-۰/۴۵**
۷. معیارهای فوق	۲۴/۵۲±۴/۶۵	۰/۰۵	۰/۱۴	۰/۰۱	
۸. نیاز به تأیید	۲۵/۵۶±۶/۵۳	۰/۱۹*	۰/۲۱**	۰/۱۴	۰/۲۱**
۹. تمرکز بر اشتباہات	۲۴/۰۷±۷/۴۳	۰/۳۱**	۰/۳۴**	۰/۲۱**	۰/۲۱**
۱۰. ادراک فشار	۲۶/۴۳±۶/۱۰	۰/۰۰۵	۰/۲۰*	۰/۰۲	۰/۰۴
۱۱. فکر نشخوار	۲۶/۰۳±۵/۵۹	۰/۱۵	۰/۰۸		-۰/۰۴
۱۲. حمایت اجتماعی	۹/۹۹±۳/۸۷	-۰/۲۱*	-۰/۱۹*	-۰/۴۲**	-۰/۴۲**
۱۳. مسئولیت‌پذیری	۶/۳۸±۲/۳۷	-۰/۱۳	-۰/۲۱*	-۰/۴۶**	-۰/۴۶**
۱۴. مشکل گشایی	۹/۴۹±۳/۷۶	-۰/۳۴**	-۰/۳۵**	-۰/۵۲**	-۰/۴۷**
۱۵. ارزیابی مجدد	۱۱/۸۴±۳/۶۹	-۰/۳۱**	-۰/۲۷**	-۰/۱۶*	-۰/۱۶*
۱۶. فرار و اجتناب	۹/۱۵±۲/۷۶	۰/۲۷**	۰/۳۱**		-۰/۳۷**
۱۷. خویشتن‌داری	۱۱/۳۴±۳/۵۴	-۰/۱۹*	-۰/۱۴	-۰/۲۹**	-۰/۲۹**
۱۸. رویارویی	۸/۲۵±۲/۸۳	۰/۰۲	۰/۰۴		-۰/۱۷*
۱۹. دوری گزینی	۸/۳۵±۲/۲۷	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	**P<۰/۰۱ *P<۰/۰۵

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود بین تکانشگری توجهی، حرکتی و بی برنامگی با مؤلفه‌های ابعاد کمال گرایی نظری نظم و سازماندهی، هدفمندی و عالی بودن رابطه منفی معنی‌داری و با مؤلفه نیاز به تأیید دیگران (به استثنای تکانشگری بی برنامگی)، تمرکز بر اشتباہات و ادراک فشار (به استثنای تکانشگری توجهی و بی برنامگی) رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد. علاوه بر این، تکانشگری توجهی، حرکتی و بی برنامگی رابطه منفی معنی‌داری را با راهبردهای مقابله‌ای همچون جستجوی حمایت اجتماعی، مسئولیت‌پذیری (به استثنای تکانشگری توجهی)،

مشکل‌گشایی، ارزیابی مجدد مثبت، خویشن‌داری (به استثنای تکانشگری بی برنامگی)، رویارویی (به استثنای تکانشگری توجهی و حرکتی) و دوری گزینی (به استثنای تکانشگری توجهی و حرکتی) و رابطه مثبت معنی‌داری را با متغیر فرار و اجتناب نشان دادند. جدول ۳ گویای داده‌های به دست آمده از تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام برای پیش‌بینی تکانشگری توجهی در نظامیان است.

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام برای پیش‌بینی تکانشگری توجهی از روی ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای ($n=145$)

شاخص‌های آماری					متغیرهای منتخب
سطح معنی‌داری	مقداری بتا	خطای استاندارد	ضریب استاندارد نشده		
گام اول					
نظم و سازماندهی	-۰/۳۳	۰/۰۶	-۰/۰۶	-۰/۰۰	-۵/۷۲
گام دوم					
نظم و سازماندهی	-۰/۳۱	۰/۰۵	-۰/۰۵	-۰/۰۰	-۵/۶۷
تمرکز بر اشتباہات	۰/۱۵	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۰	۴/۰۸
گام سوم					
نظم و سازماندهی	-۰/۲۸	۰/۰۵	-۰/۰۵	۰/۰۰	-۵/۰۷
تمرکز بر اشتباہات	۰/۱۳	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۰۱	۳/۵۰
فرار و اجتناب	۰/۱۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۱۹	۲/۳۸
گام چهارم					
نظم و سازماندهی	-۰/۲۱	۰/۰۶	-۰/۰۶	۰/۰۰	-۳/۶۰
تمرکز بر اشتباہات	۰/۱۱	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۰۵	۲/۸۲
فرار و اجتناب	۰/۲۳	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۰۳	۲/۹۹
مشکل‌گشایی	-۰/۲۲	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۰۸	-۲/۶۸
خلاصه مدل					

بر اساس اطلاعات موجود در جدول مشاهده می‌گردد که الگوی رگرسیون معنی‌دار بوده و چهار متغیر منتخب در گام چهارم در مجموع توансه‌اند ۳۴ درصد از واریانس مشترک تکانشگری توجهی را تبیین نمایند [$F=17/56$ و $p<0/001$]، به طور کلی در گام نهایی متغیرهایی نظری نظم و سازماندهی ($\beta=0/01$ و $p<0/001$)، تمرکز بر اشتباہات ($\beta=-0/21$ و $p<0/001$)، فرار و

اجتناب ($p < 0.01$ و $\beta = 0.23$) و مشکل‌گشایی ($p < 0.01$ و $\beta = -0.21$) به طور معنی‌داری توانستند تکانشگری توجهی را در نظامیان پیش‌بینی نمایند. یافته‌های این تحلیل حاکی از آن است که سطح متوسطی از تکانشگری توجهی نظامیان (درصد) توسط این چهار متغیر منتخب پیش‌بینی کنده، تبیین می‌شود. در ادامه جدول ۴ نیز نشانگر داده‌های بدست آمده از تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام برای پیش‌بینی تکانشگری حرکتی در نظامیان است.

جدول ۴. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام برای پیش‌بینی تکانشگری حرکتی از روی ابعاد

(n=۱۴۵) کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای

شاخص‌های آماری					متغیرهای منتخب
سطح معنی‌داری	مقداری	بنا	خطای استاندارد	ضریب استاندارد نشده	
گام اول					
مشکل‌گشایی	-۰/۴۶	-۰/۳۵	۰/۱۰	-۰/۴۶	۰/۰۰۰
گام دوم					
مشکل‌گشایی	-۰/۵۰	-۰/۳۸	۰/۱۰	-۰/۵۰	-۰/۰۰۰
فرار و اجتناب					
مشکل‌گشایی	-۰/۴۷	۰/۳۶	۰/۱۰	-۰/۴۷	۰/۰۰۰
گام سوم					
مشکل‌گشایی	-۰/۵۳	-۰/۴۰	۰/۰۹	-۰/۵۳	۰/۰۰۰
فرار و اجتناب					
ادراک فشار					
مشکل‌گشایی	۰/۱۹	۰/۲۴	۰/۰۶	۰/۱۹	۰/۰۰۱
گام چهارم					
مشکل‌گشایی	-۰/۴۱	-۰/۳۱	۰/۱۰	-۰/۴۱	۰/۰۰۰
فرار و اجتناب					
ادراک فشار					
نظم و سازماندهی					
ضریب تعیین	-۰/۲۲	-۰/۲۲	۰/۰۸	-۰/۲۲	۰/۰۰۷

خلاصه مدل
= مقدار F با درجه آزادی (۴، ۱۳۸)؛ $p < 0.001$ ؛ $F(4, 138) = 17/88$ ؛ $p < 0.001$ ؛ $R^2 = 0.11$ = خطای استاندارد برآورد؛ $R^2 = 0.11$ = ضریب تعیین

همان‌گونه که در جدول ۴ مشاهده می‌گردد الگوی رگرسیون معنی‌دار بوده و چهار متغیر منتخب در گام چهارم درمجموع توانسته‌اند ۳۴ درصد از واریانس مشترک تکانشگری حرکتی را تبیین نمایند [۰/۰۰۱ < p < ۰/۰۰۱ و $F(4, 138) = 17/88$]. به طور کلی در گام نهایی متغیرهایی نظری

مشکل‌گشایی ($\beta = -0.31$) و اجتناب ($\beta = -0.01$)، فرار و اجتناب ($p < 0.001$)، ادراک فشار ($\beta = -0.22$) و نظم و سازماندهی ($\beta = -0.01$) و نظم و سازماندهی ($p < 0.001$) به طور معنی‌داری توانستند تکانشگری حرکتی را در نظامیان پیش‌بینی نمایند. یافته‌های این تحلیل حاکی از آن است که سطح متوسطی از تکانشگری حرکتی نظامیان (۳۴ درصد) توسط این چهار متغیر منتخب پیش‌بینی کننده، تبیین می‌شود. در ادامه جدول ۵ نیز نشانگر داده‌های به دست آمده از تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام برای پیش‌بینی تکانشگری بی‌برنامگی در نظامیان هست.

جدول ۵. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام برای پیش‌بینی تکانشگری بی‌برنامگی از روی ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای ($n=145$)

ساختارهای آماری						متغیرهای منتخب
	خطای استاندارد نشده	ضریب استاندارد نشده	مقداری بتا	مقداری بتا	سطح معنی‌داری	
گام اول						
مشکل‌گشایی						-0.72
گام دوم						
مشکل‌گشایی	-0.54	-0.10	-0.39	-0.42	-0.00	
نظم و سازماندهی	-0.35	-0.07	-0.34	-0.76	-0.00	
گام سوم						
مشکل‌گشایی	-0.53	-0.10	-0.39	-0.50	-0.00	
نظم و سازماندهی	-0.41	-0.07	-0.41	-0.53	-0.00	
ادراک فشار	-0.17	-0.06	-0.20	-0.98	-0.03	
گام چهارم						
مشکل‌گشایی	-0.47	-0.10	-0.34	-0.83	-0.00	
نظم و سازماندهی	-0.28	-0.09	-0.28	-0.30	-0.01	
ادراک فشار	-0.18	-0.06	-0.22	-0.25	-0.01	
هدفمندی	-0.27	-0.10	-0.22	-0.63	-0.09	
گام پنجم						
مشکل‌گشایی	-0.35	-0.11	-0.26	-0.24	-0.01	
نظم و سازماندهی	-0.33	-0.09	-0.33	-0.78	-0.00	
ادراک فشار	-0.20	-0.06	-0.24	-0.62	-0.00	
هدفمندی	-0.25	-0.10	-0.21	-0.48	-0.04	
رویارویی	-0.31	-0.13	-0.17	-0.34	-0.02	

شاخص‌های آماری					متغیرهای منتخب
	مقدار تی	بتا	خطای استاندارد	ضریب استانداردنشده	
گام ششم					
۰/۰۰۱	-۳/۴۸	-۰/۲۷	۰/۱۱	-۰/۳۷	مشکل‌گشایی
۰/۰۰۱	-۳/۲۸	-۰/۲۸	۰/۰۹	-۰/۲۸	نظم و سازماندهی
۰/۰۰۱	۳/۳۷	۰/۲۲	۰/۰۶	۰/۱۹	ادراک فشار
۰/۰۲۳	-۲/۳۰	-۰/۱۹	۰/۱۰	-۰/۲۳	هدفمندی
۰/۰۰۴	-۲/۹۶	-۰/۲۲	۰/۱۳	-۰/۴۰	رویارویی
۰/۰۰۸	۲/۶۸	۰/۱۸	۰/۰۹	۰/۲۵	فرار و اجتناب
گام هفتم					
۰/۱۱۰	-۱/۶۱	-۰/۱۵	۰/۱۳	-۰/۲۱	مشکل‌گشایی
۰/۰۰۲	-۳/۲۳	-۰/۲۷	۰/۰۹	-۰/۲۸	نظم و سازماندهی
۰/۰۰۲	۳/۱۱	۰/۲۰	۰/۰۵	۰/۱۷	ادراک فشار
۰/۰۲۴	-۲/۲۸	-۰/۱۹	۰/۱۰	-۰/۲۳	هدفمندی
۰/۰۰۶	-۲/۷۸	-۰/۲۰	۰/۱۳	-۰/۳۷	رویارویی
۰/۰۰۶	۲/۸۲	۰/۱۹	۰/۰۹	۰/۲۶	فرار و اجتناب
۰/۰۳۹	-۲/۰۸	-۰/۱۸	۰/۱۹	-۰/۳۹	مسئولیت‌پذیری
گام هشتم					
۰/۰۰۱	-۳/۵۶	-۰/۳۰	۰/۰۸	-۰/۳۰	نظم و سازماندهی
۰/۰۰۲	۳/۱۲	۰/۲۱	۰/۰۶	۰/۱۷	ادراک فشار
۰/۰۱۴	-۲/۴۹	-۰/۲۰	۰/۱۰	-۰/۲۵	هدفمندی
۰/۰۰۱	-۳/۳۹	-۰/۲۴	۰/۱۳	-۰/۴۳	رویارویی
۰/۰۰۶	۲/۷۷	۰/۱۸	۰/۰۹	۰/۲۵	فرار و اجتناب
۰/۰۰۰	-۳/۷۴	-۰/۲۶	۰/۱۵	-۰/۵۷	مسئولیت‌پذیری

؛ $p < 0/001$ = مقدار F با درجه آزادی (۶، ۱۳۶)؛

؛ $p < 0/001$ = خطای استاندارد برآورده؛ $p < 0/49$ = ضریب تعیین

خلاصه مدل

بر مبنای نتایج برآمده از جدول ۵ مشخص می‌گردد که الگوی رگرسیون معنی‌دار بوده و شش متغیر منتخب در گام هشتم در مجموع توانسته‌اند ۴۹ درصد از واریانس مشترک تکاشگری بی برنامگی را تبیین نمایند [$F(6, 136) = 22/21$ و $p < 0/001$]. به طور کلی در گام نهایی متغیرهایی نظیر نظم و سازماندهی ($\beta = -0/30$ و $p < 0/001$)، ادراک فشار ($\beta = 0/21$ و $p < 0/001$)، هدفمندی

($= \beta_{-0/20} - \beta_{0/05}$)، رویارویی ($p < 0/01$ و $\beta = -0/24$) فرار و اجتناب ($p < 0/01$ و $\beta = \beta_{0/18}$) و مسئولیت‌پذیری ($p < 0/01$ و $\beta = -0/26$) به طور معنی‌داری توانستند تکانشگری بی‌برنامگی را در نظامیان پیش‌بینی نمایند. یافته‌های این تحلیل حاکی از آن است که سطح مناسبی از تکانشگری بی‌برنامگی نظامیان (۴۹ درصد) توسط این شش متغیر منتخب پیش‌بینی کنده، تبیین می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی تکانشگری نظامیان بر اساس کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای آنان انجام گرفت. بر اساس آنچه در قسمت یافته‌ها ارائه شد و همچنین بر مبنای فرضیه‌های مطالعه می‌توان نتیجه گرفت بین تکانشگری، برخی از ابعاد کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای نظامیان رابطه معناداری وجود دارد به طوری که متغیرهای کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای قادرند تغییرات مؤلفه‌های تکانشگری را پیش‌بینی کنند. بنابراین بر اساس تحلیل‌های رگرسیونی هر دو فرضیه این تحقیق مورد تأیید قرار گرفت.

طبق تحلیل‌های آماری این پژوهش، چهار متغیر نظم و سازماندهی، تمرکز بر اشتباكات، فرار و اجتناب و مشکل‌گشایی درمجموع توانستند سطح متوسطی از واریانس مشترک تکانشگری توجهی نظامیان را تبیین نمایند. نظم و سازماندهی که مؤلفه‌ای از زیر مقیاس‌های کمال‌گرایی سازگار محسوب می‌شود بر اساس نتایج و یافته‌های مطالعه‌ی حاضر، با هر سه نوع تکانشگری (توجهی، حرکتی، بی‌برنامگی) ارتباط منفی معنی‌داری نشان می‌دهد. در همین زمینه مطالعه‌ی وین رایت و رومانوویچ، همسو با نتایج یافته‌های این مطالعه، وجود ارتباط قوی و نیرومندی را بین کمال‌گرایی با تکانشگری مورد تأکید قرار می‌دهد (وینورایت و رومانوویچ، ۲۰۱۶)؛ بنابراین در تبیین این یافته‌ها می‌توان اظهار داشت که با افزایش میزان نظم و سازماندهی افراد نظامی، تکانشگری آنان کاهش می‌باید. یا به عبارتی دیگر در همین زمینه می‌توان تبیین نمود: نظامیانی که گرایش بیشتری به نظم و سازماندهی در انجام وظایف خود دارند و کارهای خود را به خوبی و طبق یک الگوی منظم و سازماندهی شده انجام می‌دهند نگرانی کمتر و رضایتمندی بیشتری را تجربه می‌کنند که این خود باعث تکانشگری کمتر در این افراد خواهد شد. همان‌گونه که مطالعه بال و همکاران^۱ به نقل از مانثیوس نیز نشان داد که بین نگرانی و تکانشگری ارتباط مثبت معنی‌داری وجود دارد (بال و همکاران، ۲۰۱۸).

یافته‌ی دیگر این پژوهش، رابطه‌ی معنی‌دار و مستقیم بین مؤلفه‌ی تمرکز بر اشتباہات با تکانشگری توجهی نظامیان را نشان می‌دهد. بدین معنا که با افزایش میزان تمرکز بر اشتباہات که مؤلفه‌ای از کمال‌گرایی ناسازگار است، میزان تکانشگری نیز افزایش می‌یابد. در تأیید این یافته، مطالعه‌ای که اخیراً بر روی نظامیان صورت گرفت نشان داد: کمال‌گرایی ناسازگار با معیارهای انعطاف‌ناپذیری ارتباط زیادی دارد که اغلب فراتر از انتظار، با خصوصیاتی مانند ترس از شکست، تمرکز بر روی اشتباہات و احساس خود ارزشی وابسته به عملکرد همراه است و این خصوصیات، ناسازگار با جنبه‌های نظامی پنداشته می‌شوند (مایرزس و همکاران، ۲۰۱۸).

همچنین در تأیید فرضیه دوم این پژوهش «راهبردهای مقابله‌ای می‌تواند تکانشگری نظامیان را پیش‌بینی کند»، بررسی‌های انجام‌شده نشان‌گر آن است که دو راهبرد مقابله‌ای فرار و اجتناب و مشکل‌گشایی برنامه‌ریزی شده نیز می‌توانند تکانشگری توجهی نظامیان را مورد پیش‌بینی قرار دهند. بر اساس این یافته‌ها بین تکانشگری توجهی و فرار و اجتناب ارتباط مثبت معنی‌دار و بین تکانشگری توجهی و مشکل‌گشایی ارتباط منفی معنی‌داری وجود دارد. فرار و اجتناب که از راهبردهای هیجان مدار است با هر سه نوع مقیاس تکانشگری (توجهی، حرکتی، بی برنامگی) رابطه مثبت معنی‌داری دارد. یافته‌های پژوهش لیم و همکاران^۱ نیز در سال ۲۰۲۰ حاکی از آن است که بین فعالیت‌های لذت‌جویی و تکانشگری، با راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار و اجتناب گرا، پرخاشگری جسمی و کلامی ارتباط مثبت وجود دارد که همسو با یافته‌های این مطالعه است (لیم و همکاران، ۲۰۲۱). بنابراین در تبیین این یافته، بر اساس تعاریف مستخرج از مطالعات پیشین که راهبرد مقابله‌ای فرار و اجتناب را، داشتن تفکرات رؤیایی و آرزومندانه برای حل مسائل و تلاش‌های رفتاری در جهت اجتناب و فرار از مسائل تعریف کرده‌اند (لیانگ و همکاران^۲؛ ۲۰۱۹)، می‌توان اذعان نمود: استفاده از راهبرد فرار و اجتناب نوعی کناره‌گیری از حل مسائل است که فرد بجای حل مسئله به تفکرات آرزومندانه یا گرایش به انجام کارهای جانبی که به نوعی فرار یا اجتناب است روی می‌آورد. نظامیان نیاز دارند که در مواجهه با موقعیت‌های استرس‌زا و اتخاذ تدابیر و تصمیمات ضروری از راهبردهای مقابله‌ای مسئله‌مدار استفاده کنند چنانچه فرد نظامی در مواجهه با موقعیت‌های استرس‌زا از راهبرد فرار و اجتناب استفاده کند منجر به تصمیماتی سریع و بدون برنامه، توأم با عملکرد بدون فکر و عدم توجه به عواقب و نتایج آن می‌شود که مصدقه‌هایی از رفتارهای تکانشی است.

1. Lim et al

2. Liang et al

از سوی دیگر نتایج برآمده از این مطالعه (جدول شماره ۴)، تظاهر مؤلفه‌های نظام و سازماندهی، ادراک فشار، فرار و اجتناب و مشکل‌گشایی را به عنوان متغیرهای پیش‌بینی کننده تکانشگری حرکتی نشان می‌دهد. در تبیین رابطه‌ی مستقیم ادراک فشار با تکانشگری حرکتی می‌توان اظهار داشت شکل‌گیری این نوع از کمال‌گرایی ناسازگار می‌تواند علاوه بر عدم توانایی در به کار گیری خواسته‌ها و تصمیمات فردی، موجب توجه مضاعف افراد به انتظارات و خواسته‌های دیگران می‌گردد. در این حالات افراد به جای برنامه ریزی و تمرکز به زمان حال، دائمًا نگران قضاوت و تأیید دیگران هستند و انتظارات دیگران را جایگزین آینده‌نگری و تصمیمات برنامه ریزی شده فردی خواهند کرد. درواقع تظاهر مؤلفه ادراک و فشار در پیش‌بینی تکانشگری نظامیان بیان کننده این موضوع است که افرادی که خصوصیات کمال‌گرایانه‌ی ناسازگار ادراک و فشار از سوی والدین دارند رفتارهای تکانشی حرکتی و بی‌برنامگی در آن‌ها قابل تبیین است همان‌طور که در مطالعه‌ای همسو با این یافته نیز عنوان شده است: ادراک فشار از سوی والدین همواره با انتقاد و انتظارات والدین همراه است که با خصوصیاتی مثل توجه به قضاوت و تأیید دیگران، احساس ناتوانی برای کسب انتظارات همراه با احساس شرم و شکست در ارتباط هستند (بورکیانی و سالاری، ۱۳۹۵).

علاوه براین، مشکل‌گشایی برنامه ریزی شده مؤلفه‌ای دیگر از راهبردهای مقابله‌ای مسئله‌مدار است که از دیگر پیش‌بینی کننده‌های مقیاس تکانشگری توجهی و حرکتی است و ارتباط منفی معنی‌دار با هر دو نوع تکانشگری دارد به عبارتی هرچقدر افراد نظامی از راهبرد مقابله‌ای مشکل‌گشایی برنامه ریزی شده بیشتر استفاده کنند از میزان تکانشگری توجهی و حرکتی کمتری برخوردارند. این یافته تأییدی است بر بسیاری از مطالعات پیشین که نشان داده‌اند راهبرد مقابله‌ای مؤثر و واقع‌بینانه می‌تواند منجر به کنترل تکانشگری و اداره مؤثر شرایط و موقعیت‌ها شود (لیانگ و همکاران، ۲۰۱۹). نظامیانی که از راهبرد مقابله‌ای مشکل‌گشایی بهره‌مندند در شرایط سخت و بحرانی می‌توانند با تحلیل مسائل و موقعیت‌ها، به خوبی برنامه ریزی کرده و اوضاع را به نحو مناسب تغییر دهند این راهبردها منجر به تصمیمات منطقی شده و از اقدام بدون تصمیم پیشین و همچنین عدم آینده‌نگری که از خصوصیات تکانشگری است پرهیز خواهند نمود.

تظاهر متغیرهای مسئولیت‌پذیری، نظام و سازماندهی، هدفمندی، رویارویی، ادراک فشار و فرار و اجتناب به عنوان متغیرهای پیش‌بینی کننده تکانشگری بی‌برنامگی حاکی از آن است که می‌توان سطح مناسبی از تکانشگری بی‌برنامگی نظامیان را توسط این مؤلفه‌ها تبیین نمود. یافته‌های این پژوهش، ارتباط منفی و معنی‌داری را بین مؤلفه‌های مسئولیت‌پذیری و هدفمندی با تکانشگری

بی برنامگی نشان داد که در این زمینه پژوهش‌های پیشین نیز نشان داد: افراد مسئولیت‌پذیر، با پذیرش نقش خود در مشکلات تلاش می‌کنند تا در موقعیت‌های مشکل‌ساز، مسائل را آگاهانه حل و تغییر دهند (لیانگ و همکاران، ۲۰۱۹). از این‌رو می‌توان تبیین نمود: نظامیانی که خصوصیات مسئولیت‌پذیری و کمال‌گرایی هدفمندی را دنبال می‌کنند از سطح تکانشگری (از نوع بی‌برنامگی) کمتری برخوردارند و تلاش آگاهانه‌ی آن دسته از افراد نظامی که خود را در برابر مشکلات و مسائل مسئول بدانند، منجر به نتایج مطلوب‌تر و موقعیت‌های کم استرس‌تر می‌شود. همسو با همین نتایج یافته‌های دیگر نیز نشان می‌دهد که راهبردهای مقابله‌ای مؤثر می‌تواند هنگام مواجهه با مشکلات به افراد کمک کند تا با تلاش بیشتر برای حل مسأله به طور جدی از حمایت اجتماعی و پشتیبانی حرفه‌ای برخوردار شوند و در یافتن روش‌های مقابله با استرس و تنش‌ها موفق‌تر عمل نمایند (مانتریوس، ۲۰۱۴).

درنهایت مؤلفه رویارویی به عنوان یک زیر مقیاس از راهبردهای مقابله‌ای هیجان‌مدار، یکی دیگر از متغیرهای پیش‌بینی کننده تکانشگری بی‌برنامگی است که رابطه منفی معنی‌داری را با این سازه نشان داده است و نشانگر تلاش‌های تهاجمی افراد برای تغییر موقعیت است و افرادی که از چنین راهبردی بهره می‌برند، هنگام رویه‌رو شدن با مسائل و موقعیت‌های دشوار، شکلی تهاجمی و خشمگینانه از خود نشان می‌دهند (لیانگ و همکاران، ۲۰۱۹). طبق یافته‌های این مطالعه که بعضاً با نتایج پژوهش‌های پیشین ناهم‌سو است افزایش سطح میزان استفاده نظامیان از راهبرد مقابله‌ای رویارویی، منجر به کاهش تکانشگری بی‌برنامگی این قشر می‌شود. گرچه بیشتر مطالعات پیشین نشان داده‌اند: افرادی که دارای تکانشگری بالایی هستند بیشتر از راهبرد مقابله‌ای هیجان‌مدار استفاده می‌کنند (لیم و همکاران، ۲۰۲۱) علاوه بر این یک متأنالیز دیگر نیز نشان داد: کسانی که از سبک مقابله‌ای مسأله‌مدار استفاده می‌کنند از سلامت روانی بالاتری نسبت به کسانی که از سبک هیجان‌مدار استفاده می‌کنند برخوردارند (کریاج و همکاران^۱، ۲۰۲۰) با این حال تبیین این تناقض را می‌توان به خصایص ویژه شغل نظامی گردی دانست که گاهی به واسطه ماهیت شغلی برای پیشبرد اهداف و کنترل بهتر شرایط و موقعیت‌های دشوار جنگی، رفتارهای تهاجمی تر و خشن‌تری نسبت به موقعیت‌های عادی از خود بروز می‌دهند. فولکمن نیز در پژوهش خود به این موضوع اشاره کرده است که: هنگام برخورد با موقعیت‌های پرتنش و غیرقابل کنترل، مانند متظر ماندن برای یک عمل جراحی، استفاده از سبک‌های مقابله‌ای هیجان‌محور می‌تواند موجب کاهش فشار هیجانی بر فرد شود (نادی راوندی و همکاران، ۱۳۹۴).

در مجموع براساس یافته‌های این مطالعه می‌توان گفت راهبردهای مقابله‌ای افراد نظامی از جمله مؤلفه‌هایی است که می‌تواند نقش مؤثری در پیش‌بینی تکانشگری آنان داشته باشد. علاوه بر این برخی از ابعاد کمال‌گرایی که در قسمت یافته‌ها ذکر شد رابطه نیرومندی را در پیش‌بینی تکانشگری نظامیان نشان می‌دهد. علیرغم تلاش‌های صورت گرفته مبنی بر به حداقل رساندن نقایص پژوهش و رفع محدودیت‌ها، مطالعه‌ی حاضر از پیشینه پژوهشی محدودی برخوردار بود و مطالعات هدفمند کمی درخصوص این سازه‌ها در نظامیان یافت شد. همچنین محقق به دلیل مشکلات ورود به اماکن نظامی و اجرای پرسشنامه‌ها با محدودیت‌هایی رو به رو بود. علاوه بر این باید توجه داشت که این پژوهش منحصراً در نظامیان انجام شده است و باستی در تعیین نتایج آن به افراد غیرنظامی باحتیاط عمل نمود. بنابراین در راستای یافته‌های این پژوهش می‌توان پیشنهاد نمود سازمان‌های نظامی در خصوص استخدام و به کارگیری نیروها در مشاغل حساس توجه ویژه‌ای به خصوصیات شخصیتی افراد نظری تکانشگری، کمال‌گرایی و راهبردهای مقابله‌ای داشته و به طور مستمر با آموزش راهبردهای مقابله‌ای مؤثر و مداخلات ناشی از تکانشگری را به حداقل برسانند. همچنین به دلیل دسترسی آسان افراد نظامی به اسلحه و مهمات جنگی و تعامل مستقیم با افراد بالادست و تحت امر خود و لزوم به کارگیری تدبیر و منطق عقلانی و هیجانی در تصمیم‌گیری‌های شغلی، پیش‌بینی تکانشگری و خطرات ناشی از آن امری ضروری است تا بدانیم چه اندازه راهبردهای مقابله‌ای و ابعاد کمال‌گرایی نظامیان در پیش‌بینی و کاهش تکانشگری مؤثر است و بهتر بتوانیم در جلوگیری از رفتارهای پر خطری مثل خودکشی، سوء‌صرف مواد، پرخاشگری و بدرفتاری با زیرستان عمل کنیم. لذا یافته‌های حاصل از این مطالعه، به خوبی از یک سو بر نقش راهبردهای مقابله‌ای مسئله‌مدار و هیجان‌مدار و از سوی دیگر بر نقش کمال‌گرایی سازگار و ناسازگار در پیش‌بینی ابعاد تکانشگری نظامیان تأکید دارد. به طوری که می‌توان راهبردهای مقابله‌ای و ابعاد مختلف کمال‌گرایی در نظامیان را از پیش‌بینی‌های مؤثر بر تکانشگری برشمرد.

تعارض منافع

بدین وسیله نویسنده‌گان مقاله تصریح می‌نمایند هیچ‌گونه تعارض منافعی در قبال مطالعه حاضر وجود ندارد.

سپاسگزاری

از کارکنان نظامی و همکارانی که در این پژوهش ما را یاری کرده‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- اختیاری، حامد؛ رضوان فرد، مهرناز؛ و مکری، آذرخش (۱۳۸۷). تکانشگری و ابزارهای گوناگون ارزیابی آن: بازبینی دیدگاهها و بررسی‌های انجام‌شده، مجله روانپژوهی و روانشناسی بالینی ایران (اندیشه و رفتار)، ۲۵۷-۲۴۷(۳).
- پورکیانی، مسعود و سالاری، حسین (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین کمال‌گرایی مشت و آسیب‌های روانی، سازمانی، مقاله منتشر شده در کنفرانس بین‌المللی اقتصاد، حسابداری و مدیریت، مالزی.
- سلطانی نژاد، عبدالله؛ فتحی آشتیانی، علی؛ احمدی، خدابخش و یاحقی، عmad (۱۳۹۱). الگوی ساختاری رابطه اختلال شخصیت مرزی، سبک مقابله‌ای هیجان مدار، تکانش گری و افکار خودکشی در سربازان، ۱(۱)۱۷۶-۱۸۲.
- گلستانی، حسن؛ امین بیدختی، علی‌اکبر و جعفری، سکینه (۱۳۹۷). رابطه کمال‌گرایی خودگرا و جامعه مدار با فرسودگی تحصیلی با توجه به نقش واسطه‌ای انگیزش درونی و بیرونی، روان‌شناسی بالینی، ۱۰(۱)، ۷۹-۸۹.
- محمدزاده، علی؛ خبری هیق، علی و واحدی، مجید (۱۳۹۵). مقایسه مؤلفه‌های کمال‌گرایی در مبتلایان به اختلالات وسوسی جبری، افسردگی اساسی و گروه بهنچار. مجله دانشگاه علوم پزشکی فسا، ۶(۴)، ۵۱۲-۵۲۱.
- نادی راوندی، مریم؛ صدیقی ارفعی، فریبیرز و بربیری، مرضیه (۱۳۹۴). رابطه ویژگی‌های شخصیتی و راهبردهای مقابله با میزان استرس در ک شده در پرستاران. نشریه پرستاری ایران، ۲۸(۹۷)، ۱۱-۲۲.
- هرمزی، لیلا؛ سپهری شاملو، زهراء؛ علی پور، احمد و زارع، حسین (۱۳۹۳). اثربخشی واقعیت درمانی گروهی بر راهبردهای مقابله‌ای، روانشناسی خانواده، ۱(۱۹)-۳۰.
- References**
- Bal, U., Çelikbaş, Z., & Batmaz, S. (2018). *Association of mindfulness and impulsivity with obesity*. Archives of Clinical Psychiatry (São Paulo), 45(5), 130-134.
- Barratt, E. S., Stanford, M. S., Kent, T. A., & Alan, F. (1997). *Neuropsychological and cognitive psychophysiological substrates of impulsive aggression*. Biological psychiatry, 41(10), 1045-1061.
- Craig, F., Savino, R., Fanizza, I., Lucarelli, E., Russo, L., & Trabacca, A. (2020). *A systematic review of coping strategies in parents of children with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD)*. Research in developmental disabilities, 98, 103571.
- Fischer, A., Schröder, J., Vettorazzi, E., Wolf, OT., Pöttgen, J., & Lau, S. (2015). *An online programme to reduce depression in patients with multiple sclerosis: a randomised controlled trial*. Lancet Psychiatry, 2(3), 217-223.
- HaM, R. R. (2013). *Ways of coping with stress and vulnerability to drug abuse*. Paper presented at the Proceedings of the Sixth Congress of Mental Health.

- Hill, R. W., Huelsman, T. J., Furr, R. M., Kibler, J., Vicente, B. B., & Kennedy, C. (2004). A new measure of perfectionism: The Perfectionism Inventory. *Journal of personality assessment*, 82(1), 80-91.
- Kattimani, S., Sarkar, S., Rajkumar, R. P., & Menon, V. (2015). Stressful life events, hopelessness, and coping strategies among impulsive suicide attempters. *Journal of neurosciences in rural practice*, 6(2), 171.
- Kotbagi G, Morvan Y, Romo L, & L., K. (2017). Which dimensions of impulsivity are related to problematic practice of physical exercise? *Journal of behavioral addictions*, 6(2), 221-228.
- Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Coping and Adaptation*. In W. D. Gentry (Ed). The Handbook of Behavioral Medicine. New York:Gilford Press (pp. 282-325).
- Liang, H., Xue, Y., Pinsonneault, A., & Wu, Y. (2019). *What users do besides problem-focused coping when facing it security threats: An emotion-focused coping perspective*. MIS Quarterly, 43(2), 373-394.
- Lim, H. J., Moon, E., Suh, H., Yang, S. K., Park, J. M., Lee, B. D., et al. (2021). *Psychometric Properties of Behavioral Checklist for Coping with Stress in Patients with Mood Disorders*. Psychiatry Investigation, 18(2), 147.
- Lincoln, N., Yuill, F., Holmes, J., Drummond , A., Constantinescu, C., & Armstrong , S. (2011). *Evaluation of an adjustment group for people with multiple sclerosis and low mood: a randomized controlled trial*. Mult Scler, 17(10), 1250-1257.
- Mantzios, M. (2014). *Exploring the relationship between worry and impulsivity in military recruits: The role of mindfulness and self-compassion as potential mediators*. Stress and Health,30(5),397-404.
- Marty, M. A., Segal, D. L., Coolidge, & L., F. (2010). *Relationships among dispositional coping strategies, suicidal ideation, and protective factors against suicide in older adults*. Aging and Mental Health, 14(8), 1015-1023.
- Myrseth, H., Hystad, S. W., Säfvenbom, R., & Olsen, O. K. (2018). Perception of specific military skills—the impact of perfectionism and self-efficacy. *Journal of Military Studies*, 1.
- Oh, M., Kim, J. W., Yoon, N. H., Lee, S. A., Lee, S. M., & Kang, W. S. (2019). *Differences in Personality, Defense Styles, and Coping Strategies in Individuals with Depressive Disorder According to Age Groups Across the Lifespan*. Psychiatry Investigation, 16(12), 911.
- Pia, T., Galynker, I., Schuck, A., Sinclair, C., Ying, G., & Calati, R. (2020). Perfectionism and Prospective Near-Term Suicidal Thoughts and Behaviors: The Mediation of Fear of Humiliation and Suicide Crisis Syndrome. *International journal of environmental research and public health*, 17(4), 1424.
- Serrano-Fernández, M. J., Boada-Grau, J., Assens-Serra, J., Boada-Cuerva, M., & Vigil-Colet, A. (2019). *Influence of personality variables, impulsivity, perfectionism, self-esteem and self-efficacy in Work Craving*. Anales De Psicología/Annals of Psychology, 35(3), 506-513.
- Smith, M. M., Sherry, S. B., Chen, S., Saklofske, D. H., Mushquash, C., Flett, G. L., et al. (2018). The perniciousness of perfectionism: A meta-analytic review of the perfectionism-suicide relationship. *Journal of Personality*, 86(3), 522-542.
- Wainwright, K., & Romanowich, P. (2016). *The relationship between perfectionism and discounting measures*. Personality and Individual Differences, 10, 407-412.
- Zeifman, R. J., Antony, M. M., & Kuo, J. R. (2020). *When being imperfect just won't do: Exploring the relationship between perfectionism, emotion dysregulation, and suicidal ideation*. Personality and Individual Differences, 152, 109612.